

метою вирішення вище вказаних проблем, доцільним було б введення окремого П(С)БО, де зазначалися б основні методологічні принципи формування в обліку інформації про малоцінні засоби, їх оцінка, визнання, класифікація, критерії віднесення, в тому числі вартісні, до того чи іншого виду активів з орієнтованим переліком предметів, при цьому, норми бухгалтерського і податкового обліку повинні бути максимально наближені. Єдиний шлях вирішення всіх раніше поставлених проблемних питань з обліку МШП – формування єдиної, цілісної методології обліку.

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 “Запаси”. Затверджено наказом Міністерства фінансів України від 20.10. 1999 р. № 246 [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99/sp:side:max20>
2. Левуцький С. О. Розкриття економічної сутності МШП / С. О. Левуцький [та ін.] [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://lubbook.net/book_272_glava_6_1.2_Rozkrittjaekonom%D1%96chno%D1%97.htm
3. Бик О. П., Нужна О. А. Проблеми та напрямки вдосконалення обліку МШП / О. П. Бик, О. А. Нужна // Актуальні питання економічних наук. - 13-14 березня 2015 р. - С. 126 – 129.
4. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 10.01.07. р. № 2 (в редакції від 30.12.13. р.) [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0002201-07>
5. Актуальні питання організації та обліку малоцінних та швидкозношуваних предметів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://vuzlit.ru/208965/aktualni_pitannya_organizatsiyi_ta_obliku_malotsinnih_ta_shvidkoznoshuvanih_predmetiv
6. Сажинець С. Й. Актуальні питання розвитку системи обліку оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів на підприємстві / С. Й. Сажинець [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://docplayer.net/67193793-Aktualni-pitannya-rozvitku-sistemi-obliku-oborotnih-malocinnih-ta-shvidkoznoshuvanih-materialnih-aktiviv-na-pidприємстві.html>

УДК 657.422.7

Цибуковська Анастасія

*студентка гр. ОА 21 спец. 071 «Облік і оподаткування»,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник: Сафарова А. Т., к.е.н,
доцент кафедри обліку і аудиту*

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

Метою діяльності підприємств є отримання прибутку, основним джерелом якого є реалізація готової продукції, що відіграє важливе значення.

Відповідно до П(С)БО 9 «Запаси» готова продукція належить до запасів. Готовою продукцією вважаються конкретні вироби, що пройшли всі стадії технологічної обробки на підприємстві, відповідають встановленим стандартам чи технічним умовам, прийняті відділом технічного контролю і здані на склад або безпосередньо замовнику [1].

Чіткий, своєчасний, правильно організований облік відвантаженої і реалізованої готової продукції сприяє посиленню контролю за наявністю матеріальних цінностей, забезпеченню підприємств коштами, виявленню суспільної корисності виробленої готової продукції і прискоренню обертання оборотних коштів.

Синтетичний облік наявності та руху готової продукції за фактичною виробничою собівартістю здійснюється на активному рахунку 26 «Готова продукція».

На складі в облікових регістрах (картках, відомостях, сальдових відомостях, оборотних відомостях чи книзі складського обліку) готова продукція обліковується у кількісному вираженні.

Кількісний облік готової продукції за її видами та місцями зберігання може бути організований декількома способами:

1) в сортових картках складського обліку, при якому в бухгалтерії складають або обробляють групувальні відомості оприбуткування продукції за її видами в розрізі підрозділів-виробників та за місцями зберігання;

2) безкартковим способом, кожен день складають оборотні відомості обліку випуску продукції з виробництва і руху готових виробів у розрізі складів та інших місць зберігання. Залишки готових виробів періодично інвентаризуються [2].

У бухгалтерському обліку готова продукція повинна оцінюватись відповідно до П(С)БО 9 «Запаси» за первісною вартістю. Але оскільки вартість продукції може бути визначена лише після накопичення усіх витрат і калькулювання її фактичної собівартості, постає потреба в щоденному обліку наявності та руху готової продукції для визначення її вартісних характеристик. При визначенні первісної вартості продукції (робіт, послуг) керуються також П(С)БО 16 «Витрати» [3].

Бухгалтерський облік готової продукції і її реалізації має такі завдання: своєчасне оформлення відповідними документами готової продукції, випущеної з виробництва; забезпечення контролю продукції на складах підприємства; своєчасне відображення операцій з відвантаження і реалізації продукції й розрахунків з покупцями; забезпечення контролю за виконанням плану випуску і реалізації продукції; визначення собівартості готової продукції в процесі її реалізації.

Готова продукція обліковується на підприємствах за місцями її зберігання та окремими видами у встановлених одиницях виміру: натуральних; умовно-натуральних показниках.

Готова продукція на промисловому підприємстві проходить такі операції: випуск продукції з виробництва і здача її на склади; зберігання продукції на складах підприємства; відпуск продукції на місці місцевим і відправка (відвантаження) іногороднім покупцям; відпуск продукції для внутрішніх потреб основних цехів, для збуту продукції (наприклад, тара власного виробництва) та ін.; реалізація продукції (одержання грошей від покупців за відпущеною продукцією) [4].

Облік готової продукції повинен забезпечити контроль за виконанням завдань з випуску продукції згідно договірному асортименту на всіх стадіях її руху; зберіганням готової продукції за обсягом, асортиментом та якістю; своєчасною випискою документів на відвантаження; поданням розрахункових документів покупцям та контроль своєчасного здійснення платежів; використанням матеріальних і фінансових ресурсів за допомогою складання планових і фактичних калькуляцій собівартості продукції.

Основними завданнями обліку готової продукції на підприємствах є: послідовний контроль за процесами виробництва продукції, її обсягом та якістю; своєчасне документальне оформлення відвантаженої продукції (робіт, послуг); постійна перевірка здійснення плану договорів за обсягом та асортиментом реалізованої продукції; достовірне визначення результатів від реалізації продукції (робіт, послуг) та їх облік.

Здійснення зазначених завдань залежить від ритмічності роботи підприємства, правильної організації збуту та складського господарства, вчасного документального оформлення господарських операцій.

Оцінка готової продукції є одним з найважливіших методів бухгалтерського обліку. Помилка при оцінці продукції може мати негативний вплив на розмір чистого прибутку як в поточному періоді, так і в подальшому. Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» визначено, що пріоритетною вважається оцінка активів господарства, виходячи з затрат на їх придбання та виробництво.

У кінці місяця за даними аналітичного обліку витрат на виробництво визначається фактична собівартість готової продукції. Якщо облік готової продукції ведеться за обліковими цінами, то після закінчення звітного періоду й визначення фактичної собівартості готової продукції записи щодо випуску і відвантаження корегуються на суму відхилень фактичної собівартості від її вартості за обліковими цінами шляхом їх зіставлення.

Від’ємна сума відхилень фіксується методом червоного сторно, додатна – звичайним записом.

Отже, правильність організації обліку процесу реалізації готової продукції є запорукою достовірності відображення облікової інформації у фінансовій звітності підприємства та безпомилкового визначення результативності діяльності суб’єктів господарювання.

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси»: затв. наказом Міністерства фінансів України від 20 жовтня 1999 р. № 246 [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99/sp:side:max20>
2. Петришина Н. С. Проблеми обліку готової продукції та її реалізації [Електронний ресурс] / Н. С. Петришина, Р. В. Перун // ПВНЗ «Хмельницький економічний університет». – 2014. – Режим доступу : <http://nbuv.gov.ua>.
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31.12.99 р. № 318 [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0027-00>
4. Нестеренко Ж. К. Особливості готової продукції та вдосконалення обліку її реалізації на ВАТ «Новомиколаївський молокозавод» / Ж. К. Нестеренко, І. О. Циганова // Сталій розвиток економіки: Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – 2013. – № 2. – С. 180 – 184.

УДК 658.14/17

Швайко Надія

*студентка гр. ОА 41 спец. 071 «Облік і оподаткування»,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник: Садовська І. Б., д.е.н.,
професор кафедри обліку і аудиту*

СУЧАСНИЙ СТАН ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Облікова політика – це певні принципи, умови, правила і практика, прийняті підприємством для підготовки і надання фінансової звітності. Облікова політика відіграє важливу роль для подальшого стабільного розвитку підприємств.

Значний внесок у розвиток формування облікової політики підприємств зробили такі провідні вчені, як П.С. Житний [1], В.Б. Клевець [2], М.С. Пушкарь [3] та М.Т. Щирба [4].

Організація бухгалтерського обліку на кожному підприємстві розпочинається із розробки облікової політики, положення якої затверджується у відповідному наказі. Наказ про облікову політику для підприємства є одним з основних документів, після законів, постанов, інструкцій, що регулюють ведення управлінського обліку. Тому доцільно проаналізувати нормативно-законодавчу базу облікової політики.

Наказ про облікову політику необхідно складати послідовно, без повторення змісту чинних нормативних документів, розкриваючи усі елементи облікової політики, вибрані підприємством, наказ формується стисло і лаконічно. Додатки до наказу про облікову політику підприємства повинні бути оформлені у вигляді таблиць довільної форми та пронумеровані. На них обов’язково повинні бути посилання в тексті наказу.

Організаційні складові облікової політики необхідні для визначення побудови та структури роботи облікового апарату підприємства. Тому необхідно відобразити в розпорядчому документі, що затверджує облікову політику параметри, що врегульовують розподіл функцій між окремими підрозділами апарату управління та визначають розподіл обов’язків між обліковими працівниками, які згідно штатного розпис підприємства є в центральній бухгалтерії та структурних підрозділах. Організація роботи бухгалтерського апарату визначається вимогами які поставлені апаратом управління підприємства та його організаційною структурою.